

نیاز به نظریه رادیو در عصر دیجیتال

❖ جو تاچی
ترجمه: محمدرشید صوفی

چکیده

این مقاله محثی را با هدف پیوند دادن فناوری قدیم و جدید در تکاپوی ما برای ایجاد یک حوزه منسجم - که آن را مطالعات رادیو می‌نامیم - مطرح می‌کند. سرشت فراگیرنده رادیو در زندگی روزمره به ویژه در جهان توسعه یافته، در مقایسه با آن محیطی که رادیو در آن بخشی از کالبد زندگی هر روزه شده است، کمتر مشهود است و این همه، به سبب فقدان مطالعات دانشگاهی در این خصوص بوده است.

اما، در حال حاضر، یک احیا در میل به مطالعات رادیو اتفاق افتاده است که این قضیه (شاید نه به طور کاملاً اتفاقی) با رشدی در فناوری‌های رسانه‌ای دیجیتال جدید هم‌زمان شده است. کنفرانس رادیوسالاری (Radiocracy) در کاردیف نه تنها حاکی از بازگشت علاقه به مطالعات علمی رادیو بود، بلکه شیوه‌های جدید و خلاقانه‌ای که در آن در مقیاس جهانی از رادیو استفاده (و گاهی سوء استفاده) می‌شد را معرفی کرد. در هر موقعیت مکانی از این ابزار رسانه‌ای به طور مختلف استفاده می‌شود و این چنین وضعیتی بیانگر این نکته است که نه تنها یک تعریف جهانی از معانی و موارد استفاده رادیو نمی‌توان ارائه داد، بلکه سیر تکاملی جدید فناوری رادیویی نباید متفاوت از رادیو و در نتیجه جدا از حوزه مطالعات رادیویی تلقی شود. تعداد زیادی از مبتکران شبکه رادیو (net. Radio) با تأسیس و توسعه فناوری‌های رادیویی سعی در زیر پا گذاشتن محدودیت‌های دولتی دارند که بر بخش رادیوی آنالوگ اعمال می‌شوند. مثال‌هایی برای روشن کردن بحث‌های این مقاله مطرح شده‌اند: در این راستا، عملیات شبکه رادیویی در مقیاس کوچک در لندن با یک شرکت رادیویی عظیم تجاری واقع در آمریکا، و همچنین یک توسعه ابتکاری در هند مقایسه شده‌اند.

مقدمه

یکی از مطالب کنفرانس رادیوسالاری، «تئوری، فناوری و نوآوری» بود. عصر آینده، بی‌شک عصر دیجیتال است. فناوری‌های رسانه‌های جدید، سخت‌افزار و نرم‌افزار، هر روز به رایانه‌ها، تلویزیون‌ها و موبایل‌های ما می‌رسند. نقش رادیو در آینده رسانه ما مشخص نیست؛ اگر چه به نظر می‌رسد که در یک فرم و شاید هزاران فرم در مرکز زندگی روزانه اکثر مردم در اوقات فراغتشان، به عنوان یک زمینه صدا در زندگی خانگی و محل کار باقی بماند. این مقاله به موارد ذیل توجه می‌کند:

– فقدان تحقیقات و تئوری رادیویی و نیاز به دیدگاه‌های نظم‌دهنده به توسعه حوزه منسجم مطالعات رادیویی

– توسعه شبکه‌های رادیویی و بررسی ارتباط آنها با گذشته رادیو و اشاره آنها به آینده رادیو

– شیوه‌های ابتکاری که در آنها فناوری‌های قدیم و جدید هم‌گرا شده و به وسیله گروه‌های منزوی سنتی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

همانطور که عنوان مقاله دلالت دارد، من می‌خواهم بیان کنم که چرا فکر می‌کنم حکما و دانشمندان علاقه‌مند به توسعه و تحقیق در زمینه رادیو باید با هر تفکری که صدای پخش شده توسط شبکه‌های اینترنت را چیزی غیر از رادیو می‌نامد، مخالفت کنند. بلکه باید به عنوان یک وسیله ارتباطی جدید و مهم و جالب پذیرفته شود، مخصوصاً چون اینترنت سریع‌ترین فناوری رو به رشد و نوین است.

چرا تئوری رادیو مورد نیاز است؟

کنفرانس «رادیوسالاری» وسعت و عمق تحقیقات و فعالیت‌هایی که در حوزه مطالعات رادیویی انجام شده است را نشان داد. اما هنوز رادیو اغلب به صورت یک حوزه در دست تحقیق توصیف می‌شود.

دلایل زیادی برای این امر وجود دارد. نمای ضعیفی که پیتر لوییس در مقاله‌اش توصیف می‌کند به یکی از مشخصات رادیو تبدیل شده است. رادیو در مقام رسانه دوم مطرح می‌شود، نه تنها به وسیله دنیای علم، بلکه به وسیله تعداد زیادی از تولیدکنندگان و مخاطبان رادیو. تحقیق علمی خود من در مورد استفاده از رادیو بیانگر همین مطلب است (تاچی، ۱۹۹۷)، اما در عین حال، این تحقیق روشنگر این موضوع است که رادیو کاملاً با زندگی روزمره انسان‌ها گره خورده است. رادیو در همه جا هست، اما در عین حال نامرئی است (لوییس و بوت، ۱۹۸۹). تولید رادیو ارزان و از زمانهای دور در دسترس بوده است رادیو قدیمی‌ترین وسیله ارتباطی در خانه‌هاست. رادیو به چیزی عادی تبدیل شده است آنقدر که به سختی می‌توان اهمیت آن را مشخص کرد!

همانطور که فناوری‌های جدید مرزهای فضا را در هم می‌شکنند و به بازتعریف مرزهای فضایی و مقوله‌های زمان و مصرف یا تولید می‌پردازند، مطالعه رادیو و وبکستینگ باید با محدودیت‌های رشته‌ای و روش‌شناختی به مقابله برخیزد. تحقیق علمی خود من به روشنی بیان می‌کند که چرا مطالعات یا تئوری رادیو، نیازمند مقداری همبستگی بوده و در عین حال به صورت بین‌رشته‌ای یا چند رشته‌ای باقی مانده است. من به عنوان یک علاقه‌مند به رادیو و زندگی روزمره، استفاده از صدای رادیو را در «بريستول» (شهری در جنوب غربی انگلیس) مطالعه کردم. می‌خواستم بدانم چه چیزی رادیو را اینچنین نافذ و قسمتی از زندگی روزمره و خانگی انسان‌ها کرده است. من دریافتم که صدای رادیو توانایی جذب احساسات مردم را دارد. رادیو به منظور حفظ و یا تغییر وضعیت روانی مورد استفاده قرار می‌گیرد به‌طور احساسی مهیج و قوت‌قلب‌دهنده است. رادیو بخشی از

صدای خانه است و از طریق مطالعه آن می‌توان نگاهی اجمالی به زندگی خانگی کنونی داشت. مطالعه رادیو، در میان بقیه چیزها، درک احساسات مختلف را ارتقاء می‌بخشد و من دریافتم که رادیو به گونه‌ای اغواگرانه رسانه‌ای قدرتمند است.

تحقیقات کاربردی بیشتر (تاچی و ویلیامز، در دست چاپ) از این کار علمی نشئت گرفته‌اند. مطالعه در صنعت رادیویی بریتانیا، فقدان نوآوری و افزایش محسوس رادیویی تجاری محلی در بریتانیا در اواسط دهه ۱۹۹۰ را آشکار ساخت. تحقیقات قبلی وجودشونده‌های خاص برای برنامه‌های مختلف را به اثبات رسانیده بودند. ویلیامز تجربه اداره موفق و بدیع یک ایستگاه رادیویی بدون مجوز و غیرقانونی را در بریستول، در اواخر دهه ۱۹۸۰، داشت. آن ایستگاه **FTP** نامیده شده بود و رفته رفته پیش از آنکه به وسیله گروه رادیویی وسیعی تصاحب شود، به سرویسی قانونی و منطقی تبدیل شد. در سایه یافته‌های تحقیقاتمان و همچنین تجربه قبلی ویلیامز، ما رادیوی آینده (Radio Future) را طراحی کرده و توسعه دادیم.

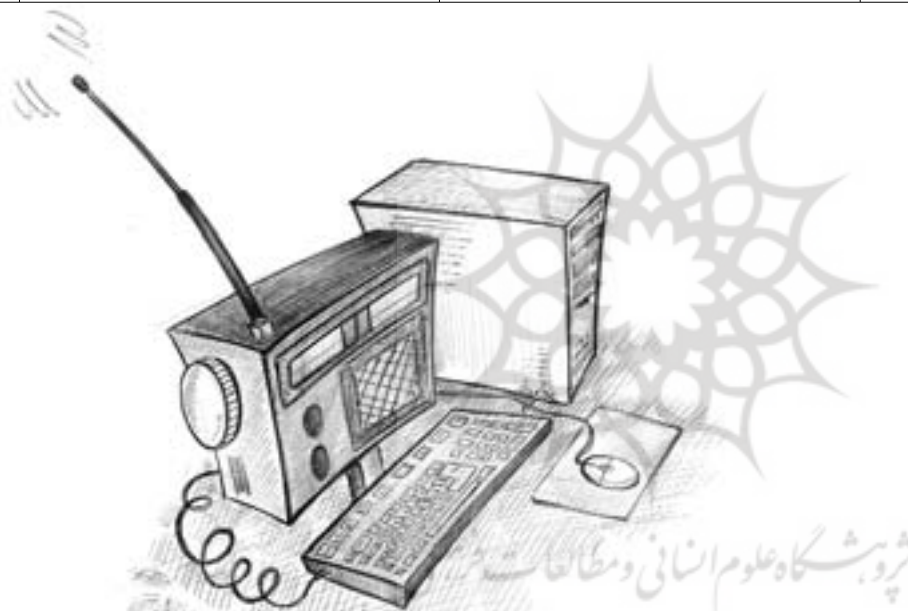
«رادیو آینده» می‌خواست صدای بریستول^۲ را در طول نسل‌ها برای یک شونده جوان چندفرهنگی و جوامع محلی کارائیبی، آفریقایی و آسیایی پخش کند. تحقیقات ما از این گروه‌ها به عنوان گروه‌هایی که کمتر مورد توجه سرویس‌های رادیویی محلی قرار گرفته‌اند یاد می‌کند و موسیقی مدنظر ما به‌ندرت پخش می‌شد، مگر در ایستگاه‌های غیرمجاز یا غیرقانونی محلی. هدف ما دایرکردن ایستگاه رادیویی «اجتماع‌گونه» بود. اما اختیارات ما برای گرفتن مجوز شدیداً محدود بود. تنها راهی که ما می‌توانستیم به‌طور قانونی پخش کنیم، به‌دست‌آوردن یک مجوز رادیویی محلی تجاری بود. فرایند

درخواست مجوز پنج سال طول کشید. ما تحقیقاتی را در مورد قابلیت دوام و سوددهی اقتصادی چنین ایستگاه محلی با استفاده از تکنیک‌های تحقیق داد و ستد، روش‌های علمی چون مشاهده توأم با مشارکت و مصاحبه‌های دقیق انجام دادیم و گروهی از مشاوران جوان محلی را جمع کردیم. ما با طراحان، هنرمندان، مؤسسان کانون‌ها، و گروه‌های موسیقی محلی کار کردیم. با کمک موسیقیدانان محلی و مهندسان موسیقی، ما دو CD تلفیقی تولید کردیم که کانون محلی بریستول و صداهای زیرزمینی (مخفیانه) را کاوش و افشا می‌کردند. این

مقررات و قراردادهای صنعت رادیو چیزهای زیادی آموخت. (تاچی و ویلیامز)
نیازی به ذکر نیست که دست آخر، از مقامات رادیویی مجوز محلی دریافت نکردیم. (نگاه کنید به وال، گزارشی از سیستم مقررات بریتانیا) هم‌اکنون احساس می‌کنیم که این چیز خوبی بود. ما به سمت تأسیس «رادیوی آینده» به‌عنوان یک ایستگاه اینترنتی حرکت کردیم. این حرکت قطعاً ساده‌تر (بدون مقررات و قرارداد) و موفق‌تر است. هر محدودیت و یا ممنوعیتی که در زمینه اینترنت با آن مواجه می‌شوید، موقتی است.

رادیو در هر برهه زمانی و در درمندی خاص و یا معنی خاص، تعریفی متفاوت دارد. در عصر کنونی، رادیو در حال مهاجرت به سوی اینترنت است؛ جایی که محتوا، استفاده و معنی آن در مقایسه با پخش به‌وسیله امواج و یا رادیوی دو موج تغییر خواهد کرد. پس مهم است تا آنچه در رادیوی اینترنتی اتفاق می‌افتد را دنبال کنیم. آینده مبهم است، اما نیاز است که تغییرات همانگونه که آشکار می‌شوند با نمودار نشان داده شوند.
پیشرفت‌های فناوری‌های اخیر برای به‌دست‌آوردن قابلیت استفاده، پویایی، قابلیت وصول و قابلیت مخابره تدبیر

در عصر کنونی، رادیو در حال مهاجرت به سوی اینترنت است؛ جایی که محتوا، استفاده و معنی آن در مقایسه با پخش به وسیله امواج و یا رادیوی دو موج تغییر خواهد کرد.

کانون نمایانگر جنبه مهمی از اصطلاح فرهنگی محلی گروهی بود که ما دنبال می‌کردیم. ما CDها را «صدای زندگی شهری» نامیدیم. ما روند تقاضای مجوز را مطالعه کردیم و تحقیقات تجاری گسترده‌ای را انجام دادیم و سرویس‌های رادیویی ملی و محلی را بازبینی کردیم و پخش‌کننده‌های غیرقانونی را در بریستول و جاهای دیگر مورد مطالعه قرار دادیم. تحقیقاتی که ما برای «رادیوی آینده» انجام دادیم درکنار تجربه درخواست یک مجوز محلی، به ما در مورد

فناوری: آیا رادیوی اینترنتی یک رادیوست؟
اما حرکت از پخش (به‌وسیله امواج) به اینترنت این سؤال را مطرح می‌کند که آیا رادیوی اینترنتی یک رادیوست؟ برای بررسی این مورد لازم است ملاحظه کنیم که رادیو بدین شکل چگونه خواهد بود. رادیو مشخصات خاصی دارد، اما شواهد تاریخی می‌گوید: «رادیو هیچ ماهیتی ندارد، چون فرم‌های مختلفی به خود می‌گیرد و این روند همچنان ادامه دارد».

شده‌اند. منظور از قابلیت مخابره، توانایی تکنیکی برای رادیو بودن یا شبیه رادیو یا امواج رادیو بودن است. Audio و MP3 ارائه‌دهنده قابلیت استفاده‌اند. تراکم فایل‌های Audio به ما اجازه می‌دهد تا صداهایی با کیفیت نزدیک به CD از شبکه‌کپی کنیم. WAP، قابلیت پویایی را ارائه می‌دهد. در هفته برگزاری کنفرانس «رادیوسالاری» (نوامبر ۱۹۹۹) در بریتانیا، موبایل نوکیا 7110NK شروع به کار کرد، که با استفاده از WAP، به شما اجازه می‌داد [به‌وسیله موبایل خود] در

اینترنت جست‌وجو کنید. در هنگام نگارش این مقاله، درست پنج ماه بعد، این فناوری اصلاح شد، و این کار به خاطر تولیدکنندگان و درجهت رقابت برای بازارهای جهانی انجام گرفت. اریکسون و میتسوبیشی اخیراً موبایل‌های WAP خود را با ویژگی‌هایی جدید و درجهت رقابت با نوکیا راه‌انداخته‌اند. این حرکت برای تسلط به بازار و پیشرفت تبعی توانایی‌های سیال و فناوری بهتر نشان می‌دهد که اینترنت می‌تواند سیال و یا بی‌سیم باشد و خواهد بود.

وعده اتصال مجانی به اینترنت توسط شرکت‌های ارتباطات بریتانیا همچون BT و NTL بیانگر آینده‌ای روشن در بریتانیاست که مخصوصاً برای رادیوی اینترنتی مهم است. رادیو برای مصرف‌کننده رایگان است و به‌زودی رادیوی اینترنتی هم رایگان خواهد بود. اما مدل دسترسی به شبکه کامپیوتر خانگی بریتانیا و آمریکا، بر طبق یک مطالعه بین‌المللی استفاده اینترنت توسط گروه‌آنگوس ریداست، و نه جایی که وعده حقیقی رشد اینترنت از کجا نشئت گرفته است. مدل «اروپایی-آسیایی» دسترسی به شبکه از طریق بی‌سیم در موبایل‌ها و کامپیوترهای جیبی و دسترسی عمومی به اینترنت در کافه‌ها و کیوسک‌ها باید نقش بزرگتری را ایفا کند.

پیشرفت‌هایی همچون «میزان‌کننده سونیک باکس» و «گسترش اینترنتی رادیو: تمایل به تولید وسایلی که مخابره رادیویی را تسهیل می‌بخشد نشان می‌دهد. اینها دستگاه‌های فرستنده و میزبان‌کننده‌ای هستند که به کامپیوتر وصل می‌شوند، رادیوی اینترنتی دیجیتال را می‌گیرند و آن‌را به هر گیرنده FM با دامنه موج حدود ۱۰۰ پا می‌فرستند. سپس گیرنده FM امواج رادیویی را پخش می‌کند. شما می‌توانید موج رادیویی خود را روی هزاران ایستگاه اینترنتی تنظیم کنید و آن‌ها را از طریق سیستم صوتی رادیو

یا واکنم دستی خود گوش دهید. با پیشرفت‌های دیگر از نیاز به کامپیوتر آسوده هستند: پنگوئن رادیو وسیله‌ای رابه شما می‌دهد که مستقیماً به سیستم صوتی و خط تلفن شما وصل می‌شود و کربانگو (Kerbango) فقط یک دستگاه رادیوست که به سیستم صوتی نیازی ندارد و به سادگی به خط تلفن شما متصل می‌شود. فون رادیو به موبایل یا کامپیوتر جیبی شما اجازه می‌دهد در اینترنت به دنبال رادیو یا موسیقی بگردید.

با ترکیبی از این موارد ما به رادیویی رایگان، قابل استفاده‌سیار و حتی بی‌سیم خواهیم رسید. این رادیو همان رادیوی اوایل قرن بیستم نیست. به همین ترتیب رادیو در یک کشور یا مکان همانند جاهای دیگر نیست. رادیو در مکان‌های مختلف و زمان‌های گوناگون به‌طور متفاوت استفاده می‌شود و معانی گوناگونی مرتبط با آن دارد. در مورد اینترنت چنین چیزی صحت دارد، همانگونه که میلر و اسلاتر (۲۰۰۰) با مطالعه نژادی اینترنت در ترینیداد نشان می‌دهند. آنها نشان می‌دهند که چطور چنین مکانی تحت عنوان فضای کامپیوتری و اینترنتی وجود ندارد، اما دقیقاً از طریق استفاده و تولید مطالب محلی اینترنت است که معانی محلی مشخص و فهمیده می‌شوند. به همین ترتیب، می‌توان گفت که مکانی تحت عنوان فضای رادیویی به‌طور کلی یا انتزاعی وجود ندارد. رادیو در مکان‌ها و زمان‌های مختلف، متفاوت است. شبکه اینترنتی باید دربرگیرنده رادیو در تمام فرم‌های موجود و بالقوه آن باشد. تجربه‌ها، موقعیت‌ها، دورنماها و روش‌های رشته‌ای متفاوت می‌توانند ترکیب شوند تا به حوزه‌ای از مطالعه - که دورنمایی فرارشته‌ای دارد و در عین حال منسجم نیز هست - نائل شویم.

نوآوری

تفاوت مهم و عمده بین رادیوی زمینی عادی تثبیت‌شده و رادیوی اینترنتی در

بریتانیا فضایی است که رادیوی اینترنتی برای نوآوری فراهم می‌آورد. من مخصوصاً علاقه‌مند به سرویس‌های بدیع بر مبنای موسیقی هستم که مورد علاقه جوان‌هاست. رادیوی قانونی (و غیرقانونی) در بریتانیا تا حد زیادی توسط سنت‌های تثبیت‌شده کنترل می‌شود. من از گفت‌وگویم با جوانها در بریستول فهمیدم که اگرچه آنها مایل هستند تا رادیو تغییر کند، اما آنها فکر می‌کنند که رادیو باید همانطور که هست، باشد. اما درمورد رادیوی اینترنتی چنین نیست؛ رویکرد جوان‌ها به آن متفاوت است. اینترنت یک چالش می‌طلبد؛ سنت‌ها هنوز هم پابرجاست و همان طبیعت رسانه ممکن است ارتقا دهنده یک مقاومت در برابر سنت‌ها باشد. در حال حاضر اینترنت جذب‌کننده نوآوری است.

خصوصیت چندرسانه‌ای بودن اینترنت ارائه‌دهنده فضایی برای نوآوری در رادیوی اینترنتی است. البته ایستگاه‌های رادیویی اینترنتی هم وجود دارند که به معنای تجدیدنظر در رابطه بین گردانندگان رادیوی تجاری و شنوندگان هستند؛ جایی که شنونده هست. اما تمام ایستگاه‌های اینترنتی این حرکت را به‌عنوان یک قدم به جلو نمی‌بینند. برای روشن کردن اینکه چگونه مدل‌های مختلف رادیو می‌توانند در اینترنت با یکدیگر هم‌زیستی داشته باشند، دوسایت اینترنتی را باهم مقایسه می‌کنیم تا نشان دهیم چگونه شرکت‌های پشتیبان آنها موفقیت را به‌طور مختلف اندازه‌گیری می‌کنند. یک شرکت آمریکایی به نام لانچ (Launch) وجود دارد. این شرکت هدف خود را «کشف موسیقی جدید» بیان می‌کند. شرکت دیگر گایالیو (Gaialive) یک شرکت رادیوی اینترنتی لندن است که به نشان دادن چیزی که موسیقی زیر زمینی - غیر اصلی - تولیدشده در شهر نامیده می‌شود اختصاص دارد.

شرکت لانچ موقعیتی فیزیکی بدین

خصوصیت چندرسانه‌ای
بودن اینترنت
ارائه‌دهنده فضایی برای
نوآوری در رادیوی
اینترنتی است.

شرکت لانچ ارتباط خود را از روی تعداد کاربران خود اندازه‌گیری می‌کند، در حالی که شرکت گایالایو آن را از روی کمال موسیقی خود می‌سنجد.

اینها مؤسسات متفاوتی هستند. آنها خود را جالب و موفق می‌پندارند. هر دو از فناوری جدید برای به وجود آوردن نحوه عملکرد خاص خودشان بهره‌جسته‌اند و از روش‌های اندازه‌گیری متفاوتی برای موفقیت استفاده کرده‌اند. شرکت لانچ شنوندگانی را جذب کرده است که به پخش‌کنندگان آگهی می‌فروشند. این شرکت دو میلیون کاربر دارد و توسط شرکت‌هایی نظیر «اینتل» حمایت مالی می‌شود و یک شرکت چند میلیون دلاری است. شرکت گایالایو به طور متوسط ۲۵۰/۰۰۰ تقاضا در هفته دارد. این شرکت در اتاقی در یک خانه واقع در بریک لین در انتهای شرق لندن قرار دارد. گروه‌های موسیقی برای هر نمایش ۲۰ پوند پرداخت می‌کنند که به هزینه‌های عمومی اجرا کمک می‌کند. شرکت گایالایو به وسیله نرم‌افزارها و سخت‌افزارهایی که شرکت‌های علاقه‌مند به توسعه صدای اینترنتی ارائه می‌دهند مجهز شده است. این شرکت آگهی نمی‌پذیرد، بلکه تلاش دارد تا از یک شرکت مجزا که یک تولیدکننده نرم‌افزارهای اینترنتی برای ذخیره موسیقی از ایستگاه است، درآمدزایی کند. اینها تنها دو مثال از نحوه استفاده از اینترنت هستند. هر کدام به نوبه خود موفق است و هر کدام در حال توسعه و جست‌وجو برای فرصت‌های جدیدی است که پیشرفت‌های تکنولوژیکی، ممکن می‌سازند. برای هر دوی این رویکردها در اینترنت فضا وجود دارد. با نگاهی عمیق می‌توان دید که چگونه در کشورهای در حال توسعه، گروه‌های کاربر اینترنت با رادیوهای زمینی ترکیب شده‌اند تا پیشرفت‌های اجتماعی را ارتقا بخشند. در هند جنبش رادیوهای جامعه قوی است، اما هنوز

معنی که درجایی واقع شده باشد، ندارد. کاربران با لانچ ارتباط برقرار کرده و موسیقی و خواننده درخواستی خود را عنوان می‌کنند. شرکت لانچ هم موسیقی، فیلم‌های مربوط به موسیقی، نشریات و اخباری که مربوط به آنهاست را ارائه می‌دهد. کاربران می‌توانند ایستگاه رادیویی اینترنتی شخصی هم بسازند. شرکت لانچ خود را بالاتر از سطح رادیو می‌بیند، به گونه‌ای که وقتی که مردم وارد آن می‌شوند آنها در یک «اجتماع شنیداری» واقع می‌شوند (گروهی از مردم با سلیقه‌های شبیه خودشان که با آنها می‌توانند ارتباط برقرار کنند). مردم می‌توانند به ایستگاه‌های یکدیگر گوش فرا دهند یا از دیگران انتخاب خود را درخواست کنند.

شرکت گایالایو از رسانه به طور کاملاً متفاوت استفاده می‌کند. برای این شرکت مهم‌ترین چیز صدایی است که ارائه می‌دهد. انتخاب موسیقی بستگی به گروهی دارد که به خاطر رابطه و موقعیتی که در محله‌ها و کانون‌های لندن داشته‌اند دعوت شده‌اند. گایالایو یک مجموعه برنامه به شنونده ارائه می‌دهد. این شرکت بیش از ۱۸ ساعت در روز و تمام آخر هفته برنامه زنده دارد و بسیاری از برنامه‌ها را برای کسانی که موفق به شنیدن نمی‌شوند تکرار می‌کند.

هر دو شرکت حدود پنج سال پیش با این ایده که آنها گونه دیگری از موسیقی را برای مردم ارائه خواهند داد شروع به کار کردند، اما در جهات مختلفی حرکت کردند؛ در جهات اقتصادی و در راستای ساختار تجاری خود. شرکت گایالایو در راستای سیاست موسیقایی خود به اهداف اصلی‌اش پایبند بوده است. این باعث شده که هر دو شرکت در زمینه ساختار تجاری و سود اقتصادی در جهات متفاوتی توسعه پیدا کنند. پیشرفت‌های سازمانی شرکت گایالایو به آن اجازه داده است تا یکپارچگی و ارتباط خود را حفظ کند.

موفق به پیشرفت‌های مهم در مقابل سیاست سخت دولت در این زمینه نشده است (نورونها، ۱۹۹۹). یک پروژه توسعه اجتماعات به نام «صداها» (Voices) به سمت تولید رادیوی اجتماعی و برپایی مراکز ارتباطات اجتماعی (CCC) در هند قدم برداشته است. از جمله خدمات یک مرکز ارتباطات اجتماعی این است که تلفن، فاکس، ایمیل و سرویس‌های اینترنتی را برای روستاهایی که این امکانات در دسترسشان نیست، فراهم می‌آورد. ایستگاه رادیویی جامعه «صداها» به عنوان بخشی از CCC به مرکز عصبی توسعه و فعالیت اقتصادی و اجتماعی در روستا تبدیل خواهد شد. (اسپروواتم و ولانی، ۱۹۹۹) در حالی که پروژه «صداها» در انتظار تغییراتی است که به آن اجازه پخش داده شود، آرون مهتا (Arun Mehta 1999) پیشنهاد ترکیب اینترنت، ماهواره و فناوری کابلی را می‌دهد تا بتوان رادیوی اجتماعی را از مسیرهایی که مشکلی با محدودیت‌های دولتی نداشته باشد برای دورترین جوامع بومی فرستاد.

نتیجه

در این محیط تکنولوژیکی و صوتی جدید چگونه می‌توان یک ایستگاه رادیویی بنا کرد؟ چه در دورافتاده‌ترین مناطق جهان و چه در مراکز شهری غرب استفاده از فناوری‌ها و فنون رادیویی موجود، نیازمند پتانسیلی قوی است. این قضیه مخصوصاً زمانی خودنمایی می‌کند که یا یک عنصر توسعه اجتماعی مد نظر است و یا قدرت‌های نظم‌دهنده از پخش رادیویی زمینی سنتی ممانعت می‌کنند.

در مشارکت با ایستگاه‌های رادیویی اینترنتی تأسیس شده، «رادیوی آینده» تصمیم به انجام یک آزمایش دارد. با توجه به اینکه جذب شنوندگان جهانی ایستگاه‌های رادیویی شهری وابسته به مکان آنهاست، یک ایستگاه اینترنتی از بریستول باید توجه جهانی را جلب کند،

چون این ایستگاه «صدای بریستول» را پخش می‌کند. بالعکس، یک ایستگاه زمینی که تنها برای بریستول پخش می‌شود، می‌تواند از اینترنت برای رساندن صدای جهانی به یک جمعیت محلی بهره‌گیرد. اینترنت این پیوند دو جنسی را میسر می‌سازد. اینترنت قابلیت‌های نادر و جالبی را برای بازاندیشی مفهوم یک ایستگاه رادیوی محلی ارائه می‌دهد. «رادیوی آینده» یک صدای جهانی را برای یک شنونده محلی به ارمغان می‌آورد. این چشم‌اندازی جالب است. مانع اصلی برای تصویب آن، قوانین پخش زمینی است که پخش‌های محلی را غیرقانونی می‌سازد.

بسیاری از مردم دیگر، همانند من، اینترنت را مانند فضایی می‌دانند که در آن می‌توانند به طور قانونی نوعی سرویس رادیویی را - که در غیر اینصورت غیرممکن به نظر می‌رسید - راه‌اندازی کنند. این تلاش‌ها، شکست‌ها و موفقیت‌ها باید ترسیم و مطالعه شوند. یکی از چیزهایی که مرا در مورد جواب فراخوان مقاله‌های کنفرانس «رادیوسالاری» متعجب کرد این بود که مردمی که پیشنهاد بحث در مورد اینترنت را ارائه می‌دادند اکثرآ از کشورهای در حال توسعه بودند. پروژه‌هایی در دست اجرا هستند که در حال استفاده از اینترنت و دیگر فناوری‌های جدید برای رساندن رادیو به دورترین جوامع دنیا می‌باشند. در بریتانیا ما قصد داریم بیشتر در مورد محدودیت‌ها صحبت کنیم تا امکانات فناوری‌های جدید. یکی از مشکلات اینترنت در بریتانیا که اغلب بازگو شده است در دسترس نبودن آن است. با وجود مشکل دسترسی - که نباید نادیده گرفته شود - می‌توان استدلال کرد که این مشکل دسترسی حل خواهند شد و در مورد رادیو و یا حداقل قابلیت رادیو، اینترنت فراهم است.

در حال حاضر رادیو اینترنتی پسوند

«نت» را برای تمایز آن از رادیوی واقعی با خود دارد. اما وقتی که محققان و دانشمندان رادیو از اطراف دنیا با هم صحبت می‌کنند، روشن می‌شود که رادیوی واقعی در مکان‌ها و زمان‌های مختلف متفاوت است؛ یعنی رادیو در حوزه وسیعی دارای بافت مشخصی است.

پی‌نوشت‌ها:

این مقاله یک نسخه بازبینی شده از مقاله‌ای است که در کنفرانس «رادیوسالاری» در کاردیف در نوامبر ۱۹۹۹ ارائه شد.

۱. منظور من از «طبیعی شدن» راه‌هایی است که در آن در نقاطی از جهان، جایی که یک دستگاه رادیو در هر خانه چند رسانه‌ای یک چیز عادی است، رادیو یک بخش کاملاً بدیهی و نرمال از زندگی روزمره است و کمتر در مورد آن بحث می‌شود. این مطلب اهمیت آشکار رادیو را در مقایسه با مثلاً تلویزیون کم می‌کند. جایی که رادیو کمتر رایج است یک نفر باز هم احساس می‌کند که موقعیت بدیهی و جافته رادیو هنوز آشکار است. این کیفیت رادیو (نامرئی بودن آن) در حقیقت قدرت آن را در صیانت از هویت روزمره در زندگی شهری غربی (تاچی، ۱۹۹۷) تقویت می‌کند.

۲. اصطلاح «صدای بریستول» مربوط است به موفقیت فعالیت‌های موسیقی بریستول همچون «حمله عظیم» و «نیرنگ باز»، که در اواخر دهه ۱۹۸۰ تصدیق بین‌المللی را به دست آوردند و صحنه موسیقی جدید بریستول را به عنوان کاملاً «زیرزمینی» و «جدید» معرفی کردند.

۳. MP3 یک فرمت باز است تا فایل‌های موسیقی بزرگ را کوچک‌تر کنیم، بدون اینکه کیفیت صوتی خود را از دست بدهند. MP3 به عنوان رایج تری فرمت ذخیره موسیقی در شبکه جهانی اینترنت شناخته شده است (www.mp3.com). Real Audio نیز به وسیله Real Networks در سال ۱۹۹۵ به راه‌انداخته شد که به شما اجازه می‌دهد موسیقی زنده را از شبکه دریافت کنید. موسیقی زنده صدای زنده است و نه فایل‌های ذخیره‌شده قبلی. Streaming به شما اجازه می‌دهد که به یک فایل موسیقی گوش فرا دهید، در همان حالی که دارید آن را ذخیره می‌کنید و نیازی نیست تا منتظر انتقال همه فایل باشید.

منبع:

<http://ics.sagepub.com>